

چرا دختران کمتر تن به ازدواج می دهند؟

یک آسیب شناس اجتماعی از افزایش میزان آسیب های روحی و اجتماعی در بین دختران جامعه ابراز نگرانی کرد...



یک آسیب شناس اجتماعی از افزایش میزان آسیب های روحی و اجتماعی در بین دختران جامعه ابراز نگرانی کرد و گفت: متأسفانه مشکل ازدواج و اشتغال در بین جوانان بخصوص دختران، آنها را به آسیب های جدی روانی و اجتماعی نظیر افسردگی، گرایش به اعتیاد، روابط آزاد جنسی، انتخاب خانه های مجردی و غیره در جامعه مبتلا کرده است، لازم است مسوولان با ریشه یابی اساسی مشکلات دختران در جهت رفع آن برنامه ریزی کرده و اجازه ندهند برخی رفتارهای شایع هنجارشکنانه در بین آنها به فرهنگ تبدیل شود.

ازدواج و اشتغال؛ دو منشا آسیب های روانی و اجتماعی دختران

دکتر رمضانعلی قادری در گفت و گو با شفقنا زندگی، ازدواج و اشتغال را دو منشا آسیب های روانی و اجتماعی دختران در جامعه ایران دانست و افزود: متأسفانه امروزه زنان و دختران جوان در جامعه ایران به دلیل موانع ازدواج، بیکاری و نابرابری در توزیع شغل دچار آسیب های جدی روحی، روانی، عاطفی و اجتماعی شده اند. بطوریکه عوارض این آسیب ها نظیر گرایش به اعتیاد، خشونت، بی اخلاقی، افسردگی، خودکشی، پرخاشگری و غیره در بین آنها روند صعودی را به خود گرفته و سازمان های مسوول و رسمی هر روز آمارهای جدیدی در این زمینه اعلام می کنند.

افزایش هراس از ازدواج در بین دختران ایرانی

وی در ادامه با تاکید بر اینکه هراس و ناامیدی از ازدواج در بین دختران جامعه بسیار افزایش یافته است تصریح کرد: با توجه به افزایش آمارهای مربوط به طلاق و اینکه اکثر ازدواج ها در سه سال اول زندگی مشترک زوجین به شکست منجر می شود، باعث شده است نوعی ترس و هراس از این پدیده در بین جوانان بخصوص دختران بوجود آید و آنها هیچ انگیزه ای برای ازدواج نداشته باشند و مجردی را به زندگی مشترک ترجیح بدهند.

دلایل اقتصادی و اجتماعی تاثیرگذار بر بالا رفتن سن ازدواج دختران

دکتر قادری همچنین به دلایل دیگر افزایش سن ازدواج در بین دختران اشاره کرد و گفت: افزایش زندگی های مجردی در شهرهای بزرگ، کاهش تقاضای ازدواج از سوی پسرها به دلیل وجود مشکلات اقتصادی و اجتماعی جامعه نظیر بیکاری، بالا بودن مهاجرت از روستاها و شهرهای کوچک به کلان شهرها، فقر، افزایش تورم و غیره باعث شده است دختران نتوانند در سن مناسب ازدواج کنند. بنابراین آنها مجبور هستند خودشان به نوعی نیازهای اقتصادی، امنیتی، جنسی، روحی و عاطفی خود را تامین کنند و با توجه به اینکه ملزومات تامین این نیازها در جامعه برای دختران هنوز فراهم نشده است یا سخت است، آنها را دچار انواع آسیب های اجتماعی و روانی می کند.

زنگ خطر افزایش خانه های مجردی در کلان شهرها

این عضو هیات علمی دانشگاه بهزیستی و توانبخشی، روند افزایش خانه های مجردی در بین جوانان بخصوص دختران را زنگ خطری برای جامعه دانست و اظهار کرد: متأسفانه بالا رفتن سن ازدواج، تحصیل در شهرهای دور از محل زندگی و اشتغال باعث شده است بسیاری از جوانان بخصوص دختران به زندگی های مجردی روی آورند. با توجه به اینکه در زندگی های مجردی آزادی های فردی افراد به دلیل عدم کنترل اجتماعی و خانوادگی نسبت به قبل افزایش می یابد در نتیجه بسیاری از مفاهیم که در گذشته برای آنها تابو و خط قرمز محسوب می شد به دلیل ارتباطات با گروههای دوستان و تاثیرگذاری عوامل محیطی کم رنگ و حتی از بین می رود. در نتیجه آنها را به سنت شنکی یا نادیده گرفتن عرف های جامعه سوق می دهد. به همین دلیل بسیاری از جوانان نیازهای جنسی خود را خارج از چارچوب های شرعی، اخلاقی و قانونی خود تجربه می کنند و تن به ازدواج و زندگی مشترک نمی دهند.

دکتر قادری در ادامه با تاکید بر اینکه افرادی که نیازهای جنسی خود را خارج از چارچوب عرفی، شرعی و اخلاقی تامین می کنند بیشتر از دیگر به آسیب های عاطفی و اجتماعی مواجه می شوند افزود: مسلماً هر جامعه ای عرف، آداب و رسوم، هنجارها و قوانین مربوط به خود را دارد اگر چه برخی از این ملزومات در گذر زمان به دلیل برخی تحولات و تبلیغات کم رنگ شوند اما همواره این هنجارها ملاک و معیار بسیاری از قضاوت ها قرار می گیرد، در جامعه ما با وجود انواع مشکلات و موانعی که بر سر راه ازدواج جوانان وجود دارد اما همچنان یکی از بهترین و پذیرفته ترین ابزار تامین نیازهای جنسی است، کسانی که خارج از این چارچوب رفتار می کند مطمئناً بیشتر از دیگران با آسیب های روحی، روانی، عاطفی و اجتماعی مواجه هستند و حتی آمارها نشان می دهد زوجینی که قبل از ازدواج شرعی، تجربه روابط آزاد جنسی را داشته اند سردرگم و نسبت به زندگی مشترک وفاداری کمتری دارند و این خود به منشا اصلی طلاق در بین آنها تبدیل می شود.

لزوم تحصیل دختران در دانشگاه های نزدیک به محل زندگی

وی در ادامه خاطر نشان کرد: لازم است مسوولان و همچنین خانواده ها الزاماتی را فراهم کنند که فرزندان خود را در دانشگاه های نزدیک به محل ها یا شهرهای خود برای تحصیل وادار کنند تا از بین رفتن کنترل های اجتماعی، محیطی و همچنین خانوادگی آنها را دچار انواع آسیب های ذکر شده نکنند. چرا که بسیاری از دخترانی که در کلان شهرها زندگی های تن به زندگی های مجردی می دهند کسانی هستند که ابتدا به دلیل تحصیل از خانواده ها و محل زندگی خود دور شده اند.

سردرگمی جوانان در انتخاب معیارهای ازدواج

این مددکار اجتماعی همچنین ازدواج را امری تخصصی، نیازمند ارائه مشاوره های قوی و آموزشی دانست و گفت: متأسفانه بحث ازدواج در جامعه ما بسیار راحت و ساده تلقی می شود و هنوز دختران و پسران ما نمی دانند چه معیارها و ملاک هایی را باید برای ازدواج موفق مورد توجه قرار دهند و در این زمینه تک بعدی نگاه می کنند. مثلاً در تصمیم گیری های خود تنها به یک معیار و ملاک که شاید زیاد هم مهم نباشد توجه دارند نظیر (تحصیلات یا ثروت)، در حالی که ازدواج امری کاملاً تخصصی، علمی و نیازمند مشاوره های آموزشی بسیار قوی دارد، بطوریکه جوانان ما بتوانند با مهارت های زندگی مشترک و حتی فردی کاملاً آشنا شوند. تا زمانی که آموزش این مهارت ها در بین جوانان در دوران قبل از ازدواج جدی گرفته نشود نمی توان انتظار داشت آنها ازدواج موفق داشته باشند و آمار طلاق نیز کاهش یابد.

توزیع ناعادلانه شغل بین زنان و مردان جامعه

این آسیب شناس اجتماعی در ادامه زیر ساخت های توزیع اشتغال بین زن و مرد در جامعه را بسیار ناعادلانه و نابرابر ارزیابی کرد و افزود: متأسفانه با توجه به بالا رفتن سطح تحصیلات زنان در جامعه و همچنین افزایش ورودی های دانشگاهی خانم در کشور، هنوز ملزومات و زیرساخت های اشتغال بین زن و مرد بطور برابر توزیع نشده است بطوریکه بسیاری از مشاغل صنعتی، کشاورزی و خدماتی در جامعه تک جنسیتی و مخصوص آقایان است، این نوع تبعیض هازنان و دختران جامعه ما را دچار نوعی بی انگیزگی، ناامیدی و دلسردی کرده و در نهایت آسیب روانی و روانی بخصوص افسردگی در بین آنها بسیار افزایش می یابد. بنابراین با توجه به شرایط تبعیض آمیز بین دختران و پسران، بهتر است دانشگاهها متناسب جذب نیروی تحصیل کرده داشته باشند.

دکتر قادری در پایان خاطر نشان کرد: لازم است مسوولان و برنامه ریزان اجتماعی دلایل افزایش انواع آسیب های اجتماعی دختران نظیر گرایش به مصرف مواد مخدر، سیگار و غیره را بطور دقیق موشکافی کنند و با اتخاذ راهکارهای اصلاحی و برنامه ریزی صحیح، اجازه ندهند بسیاری از این آسیب ها تبدیل به نوعی فرهنگ بین زنان و دختران جامعه شود.